

JOSÉE SCHOEPEN

over haar rol als
echtgenote en steunpilaar
van Bobbejaan Schoepen

‘We hebben bereikt wat we wilden bereiken’

Achter elke grote man staat een sterke vrouw. In het geval van Bobbejaan Schoepen (84), topmuzikant en pretparkbaas op rust, stond die vrouw náást hem. Volgens de overlevering was Josée Schoepen (77) de grande dame in Bobbejaanland. Een nuchtere – sommigen zeggen keiharde – zakenvrouw die de teugels streng hanteerde. Haar volledige verhaal werd zelden verteld.

DOOR CATHÉRINE ONGENAE / FOTO STEPHAN VANFLETEREN

Ook al is Bobbejaanland verkocht, Bobbejaan en Josée Schoepen wonen nog altijd op de plaats waar het allemaal begon. In het huis dat ze bouwden in Lichtaart, op een plek die ooit een moeras was. Er is geen gebrek aan sporen die wijzen op een mooi en rijk gevuld leven. Geluidsmateriaal, uiteraard, waarop je de fameuze sopraanstem hoort van de jonge Josée, toen nog Joséphine Jongen. Of de talloze Bobbejaanplaten, waarop het stel lieflijke, soms grappige duetten zingt.

Maar het zijn vooral de foto's die een verrassend licht werpen op de vrouw die al meer dan vijftig jaar aan Bobbejaans zijde staat. Op sommige zie je haar aan het werk achter de bar in de showzaal. Op eentje, uit 1992, houdt ze fier een trofee in haar handen. De Brass Ring Award, uitgereikt in Dallas door de International Association of Amusements Parks and Attractions (IAAPA), voor de beste publiciteitsbrochure. Een moment de gloire, want al die jaren schaarde ze zich onder meer achter de pr-kant van het park.

Het logo van Bobbejaanland, een strakke J waar een frivole B zich tegenaan vlijt, illustreert meer dan bedoeld. Josée Schoepen was de ruggengraat van Bobbejaan en zijn land. De motor achter de dagelijkse werking van het pretpark, de stuwende kracht die het deed uitgroeien tot een van de bekendere van Europa. Haar huishouden met vijf kinderen combineerde ze in één adem met de rol van slimme – sommigen zeggen gehaaid – zakenvrouw avant la lettre.

Al speelde ze veel meer rollen in haar

leven. De oudste uit een gezin van achttien kinderen werd door haar vader – we hebben het over de jaren vijftig – gestimuleerd om vooral te gaan studeren. Ze koos klassieke zang. Ze verdiende geld voor haar studies en levensonderhoud

ik leerde snel mijn plan trekken en dat ben ik altijd blijven doen.

“Na mijn humaniora, in 1953, kon ik aan de slag als telefoniste in het ziekenhuis in Kerkrade, maar mijn vader raadde me aan verder te studeren. Zijn dochters moesten

■ We waren niet meteen smoorverliefd, het is langzaam gegroeid. Bij mij toch. Gaandeweg gingen mijn ogen open. Hij was een heel innemende man en dat pakte me

als mannequin. En als presentatrice van de show van Bobbejaan Schoepen, toen die in 1956 maandenlang in het Brusselse concertgebouw Folies Bergère optrad. Het werd dé ontmoeting van haar leven en de eerste in een reeks van belangrijke scharniermomenten.

Eerst werken, dan handjes vasthouden

“Ik ben opgegroeid met muziek en opera. Mijn vader, die wethouder en Locoburgemeester was in het Nederlands-Limburgse Heerlen, had een mooie tenorstem. Hij zong altijd mee met zijn platen van Joseph Schmidt en Beniamino Gigli. Al snel bleek dat ook ik een goede stem had. Als jong meisje zong ik al in het koor van de opera van Aken. Het leven en de sfeer achter de bühne vond ik formidabel. Het gaf ook een enorme vrijheid. Ik nam toen alleen de tram van Kerkrade naar Aken, de grens over.

iets kunnen. Dat was vooruitstrevend in die tijd. Ik koos klassieke zang aan het conservatorium in Brussel, omwille van de Franse taal. In Brussel woonden ook twee tantes bij wie ik kon intrekken. Ik deed auditie en werd gekozen door Mina Bolotine, toen een geweldige operazangeres. Mijn studies liepen fantastisch. Ik studeerde af in 1959 en won de eerste prijs op mijn eindexamen met een uitvoering van Bach. Ik had verder kunnen studeren, maar omdat die studies geld kostten en we thuis met zoveel kinderen werkten, werkte ik toen ook als mannequin. Op dat moment stak ik al meer tijd in modellenwerk dan in zang.

“Ook werkte ik in de Folies Bergère, een befaamd concertgebouw in Brussel waar Bobbejaan toen de vedette was. In 1956 werd ik gevraagd om zijn nieuwe, drie maanden lopende show te presenteren. Ik kende zijn naam vanop de radio, maar niet zijn liedjes. Volgens Bob, die beweert dat hij meteen een oogje op me had, zag ik hem tijdens de eer-

■ Josée Schoepen, geboren als Joséphine Jongen, in de jaren vijftig en zestig. Op de foto links samen met haar jongere zus Mia. Josée: ‘Als mannequin stond ik ook in de belangstelling. Je laat jezelf zien. Dat heb ik later afgeleerd. Bob kwam toen op de eerste plaats.’

